

[Christophersen.]

Jeg synes at ministeren skylder os et svar på. Naturligvis er man nødt til at ophæve en sådan ordning fra den ene dag til den anden, men det ændrer jo ikke ved, at en sådan øjeblikkelig ophævelse griber ind i mange praktiske forhold. Hvad med de mennesker, som i månedsvis har ventet på en byggetilladelse, hvor det er det offentlige skyld, at de ikke er kommet i gang inden 9. marts? Hvad med de mennesker, som på grund af materiale-mangel bliver ude af stand til, selv om de gerne vil, at opfylde den betingelse, der findes i lovforslaget om, at blot man viderefører arbejdet efter grundstøbningen i den kommende tid, vil man kunne opnå momsrefusion? Hvad med dem, der gerne vil gøre dette, men som på grund af materiale-mangel forhindres heri? Og hvad endelig med dem, som har købt grund i tillid til, at de kunne få denne refusion, og som har købt grund belagt med en servitut, som går ud på, at grunden skal bebygges, inden der er gået en vis periode? Jeg tror, at ministeren bliver nødt til at give en nærmere redegørelse eventuelt i udvalget for, hvordan han tænker sig disse problemer løst.

Så vil jeg til sidst sige, at siden sin tiltræden har ministeren og hans regering på en lang række punkter søgt at vanskeliggøre ejerboligens eksistens; i samme periode har ministeren ved en lang række lovforslag lettet lejerboligens vilkår, og mens alt det er foregået, har ministeren talt om det rigtige i at finde frem til en afbalanceret boligpolitisk løsning. Nu kommer ministeren altså med en fortsættelse af denne linje, og det er en boligpolitisk linje, som venstre ikke kan tilslutte sig. Hvis der skal være idé i som et led i drøftelserne af en langsigtet samlet boligpolitisk løsning også at drøfte forslaget om momsrefusionens bortfald, må det være led i en løsning, hvor der på anden måde sikres rimelige og fornuftige økonomiske forhold for de mennesker, som bygger eller på anden vis erhverver deres egen bolig. Her har vi fra venstres side peget på to væsentlige ting under alle de drøftelser, der har været ført. Vi har peget på, at hele konstruktionen med lejeværdi er en urimelighed. Her giver man folk en indkomst, der ikke er kontanter i. Derfor er der heller ingen skatteevne i den. Vi har peget på vurde-

ringerne. Her giver man folk en formuestigning, som der heller ikke er kontanter og derfor heller ikke nogen skatteevne i.

Med disse bemærkninger har jeg ønsket at understrege to ting, som er væsentlige for mit parti, venstre. Ministerens forslag må, hvis der overhovedet skal være mening i ministerens ønske om en samlet bred boligpolitisk løsning, indgå i de fortsatte drøftelser, og så må ministeren i dag fra denne talerstol bekræfte, at forslaget ikke tænkes gennemført isoleret, at det ikke tænkes gennemført uden nogen som helst sammenhæng med, hvad der i øvrigt skal foregå. For det andet må ministeren selvfølgelig forstå, at hvis der fra venstres side skal være idé i forbindelse med en sådan samlet boligpolitisk løsning at drøfte spørgsmålet om momsrefusionens bortfald, må vi på anden vis sikre rimelige, fornuftige økonomiske vilkår for de mennesker, som denne fjernelse af m²-tilskuddet først og fremmest rammer, dem der ikke kan få dækning i form af højere bolig-sikring, dem der ikke kan få dækning i form af midlertidige lejenedsættelser osv., kort sagt folk med eget hus. Men jeg håber, at ministeren også af hensyn til sine egne ud-sigter til at fuldføre et arbejde, som det indtil nu har været vores indtryk at ministeren betragtede som noget centralt i den periode, hvor det skulle være ham beskåret at være minister, i dag fra denne talerstol kan meddele folketinget, at der ikke er tale om, at dette skal gennemføres isoleret, men at det tværtimod skal glide ind i de fortsatte bolig-politiske drøftelser. Hvis ministeren ikke er i stand til at give et meget håndfast, et meget bestemt tilsagn om, at det hænger sådan sammen, så tror jeg, at ministeren må se i øjnene, at den opgave, han mente skulle være den afgørende for ham i hans minister-tid, vil han ikke være i stand til at løse.

Dahlgaard: Det har længe været klart, at en sanering af samfundsøkonomien bl. a. ved nedbringelse af de offentlige udgifter måtte omfatte en radikal omlægning af boligpolitikken. Det er et synspunkt, som i årevis har været fremhævet af det økonomiske råds formandskab og af andre uafhængige rådgivere for staten i samfundsøkonomiske anliggender. Her i folketinget er synspunktet gjort gældende af det radikale venstre senest i et forslag til folketingsbe-